

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 93.

W R SZODR D N I A 20. L I S T O P A D A 1799.

Z Wiednia d. 13. Listopada.

J. C. K. M. Raczył nayłaskawiey aktualnego konsyliarza i agenta nadwornego Ferdynanda barona Müller, przez wzgląd na utrzymywanie z naywyższym J. C. K. M. Mciunkontentowaniem Galicyyskich interesów, doświadczoney biegłości w prawie i rzetelności, równie iak na inne położone w kraju zasługi, jednym z postanowionych 8 nadwornych agentów przy nadwornej Galicyyskiej kancelaryi mianować. J. C. K. M. Raczył nayłaskawiey konsyliarzowi nadwornej kamery Węgierskiej, Filipowi Karolowi d'Elleveaux, leżącą w kommitacie Krosowskiem wieś Spata udzielić.

Pocztmaistrom w Tyrolu pozwolone zostało wybierać podwyższoną od konia płać po 1 ryń. na milę aż do końca kwietnia 1800.

W przeszłym szkolnym roku 1799 wydoktorowano w tuteyszej szkole głównej na doktorow medycyny: Tomasza Jereb

z wyższego Laibach, Wawrzyńca Wenger z Waidhofen, Jana Jasnöger z Puchhova w Węgrzech, Franciszka Weifs z Wiednia, Szczepana Juhasz z Margyabel w Węgrzech, Jerzego Szellarius z Kosane w Macedonii, Fryderyka Oswald z Wiednia, Marcina Bleicher z Saulgau w Przedaustryi, Bernarda Ketjaro z Rudolfswerth w Niższymkrain, Jakoba Helm, Filipa Karola Hartmann z Heiligenstadt w Eichsfeld, Michała Erhard z Passau, Michała Ducke z Fuldy, Ferdynarda Witz z Wiednia, Antoniego Hain z Braunau w Czechach, Marcina Schmid z Rozenau w Węgrzech, Józefa Gangel z Ionviertel, Rafata Reinlein z Wiednia, Jana Krepner z Mariacel w Morawii, Salomona Liboschitz z Wilna, Ignacego Aichmager z Linz, Wilhelma Pohl z Neuenzell w Niższymkrain, Józefa Lux, z Schröckendorf w hrabstwie Glatz, Dawida Schröle z Leitschau w Węgrzech, Kosmę Pousche z Laibach, Tadeusza Mastalier z Markt Fraun w Morawii, Józefa Bu-

chwald z Bukowiny, Mateusza Grinzenberger z Weinberg w Austrii, Henryka Drion z Namur, Andrzeja Benedikt z Oedenburga, Marcina Beke z Esolto w Węgrzech, Ignacego Wrana z Nienschitz w Morawii, Jakoba Schein z Graffenbrun w Krainie i Jana Gilner z Schöawald w Szląsku.

D. 8 t. m. umarł tu po długiej chorobie Karol Ludwik de Aldringen, kanonik sławnej katedry w Dornik w Niderlandach w 52 roku wieku swego, sławny z nauki swej, duchownych cnot i miłości dla ubóstwa tak w swej oyczyźnie jakoteż w tutejszej stolicy.

Z Włoch odbieramy wiadomość, iż przybył z Valence osoby, należące do świty Papieża, przywiozły potwierdzenie, że ciało Piusa VI. zabalszowane i z rozkazu municypalności w piwnicy tego domu, w którym umarł złożone zostało. Oba prelati Spina i Caracciolo, równie jak tajny kapelan i spowiednik Papieża musieli się w Valence zostać i nie mogą się z miasta oddalić. Wszystkie usiłowania, dla przewiezienia ciała Papieżkiego do Rzymu, były nadaremne. Między osobliwymi anekdotami, które wspomniane wyżej osoby, o zmarłym Papieżu opowiadały, znajduje się następująca: Póki Pius VI. znajdował się jeszcze w lepszym stanie zdrowia, kazał się co dzień do okna nosić i dawał zgromadzałemu się zawsze około południa z Valence i przyległych okolic ludowi, papieżkie błogosławieństwo. Gdy się jego słabość powiększyła nie pokazywał się więcej. Lud rozumiał, iż mu zakazano się pokazywać, żądał go z niecierpliwością widzieć. Francuzka warta obawiając się poruszenia ludu, prosiła na koniec Ojca S. żeby się po-

kazał z okna. Ojciec święty lubo był bardzo słaby kazał się w krześle do okna zanieść, pokazał się ludowi, przemówił do niego te pamiętne słowa: " Ecce Homo, i dał mu błogosławieństwo, lud zaś łzami się zalał.

W Rzymie przywrocona została teraz spokojność, gdyż miasto wyczyszczone z zawroconych głów, którzy nie mogli ukryć swego nieukontentowania względem tak nagłej odmiany rzeczy. Wielu Rzymskich jakobinów, z znacznych nawet domów, pod pozorem, iż nie mogą się do Francji zaambarkować, powrócili do Rzymu; lecz Neapolitański generał Xiążę Nafsell kazał im pod surowemi karami natychmiast opuścić kraj Rzymski.

W wyższych Włoszech zwraca na siebie uwagę los Genueskiej rzeczypospolitej. Póki Francuzi byli panami wyższych Włoch, dali miastu Genui z przyczyny zaszłego tam niedostatku pieniędzy i żywności posiłki, które pożyczey przez nałożone rekwirycye na bogatych odbili. Lecz skoro Genuescy arystokraci przemogli, że wyrok nakazujący na żądanie Francuzów uzbroienie 9000 ludzi, do skutku nieprzyszło, i miasto Genua za to nieposłuszeństwo w stanie oblężenia ogłoszone zostało, ustały wszystkie oszczędzenia z strony Francji dla tej rzeczypospolitej.

Genuencykowie rozumieli, iż pozyskałą dawną ich miłość, kiedy na szczęśliwe przybycie Egipskiego behatera Buona parte do Paryża, dadzą przy wystrzałach z armat uroczyste uczty; lecz nie uważano na to, owszem tego samego dnia generał St. Cyr nałożył na bywłą szlachtę kilka mil. liwrow kontrybucyi, z pomiędzy któ-

rych jeden szczególnie musi dać 300,000 liw. Dzień ten będzie dla tego dla Genueńczyków wieczną pamiątką. Dla podchlebiania z drugiej strony ludowi, nakazali Francuzcy generałowie żeby właściciele domów nie brali do roku od swoich mieszkańów czynszu, cenę wina i chleba zmniejszyli i inne podobne rozporządzenia poczynili; lecz repbla Liguryjska musiała generała Championnet założyć 500,000 fr. Cności z wprowadzono kilka tysięcy worów zboża do Genui, tak wielki tam jednak był niedostatek, że Francuzcy żołnierze około środka października nie mieli przez 3 dni chleba. Według ostatniej wiadomości z Genui obawiają się tam w targulenia Anglików.

Z Ratysbony d. 30. Października.

Minister Rofsyjski P. Struwe doniósłszy członkom Rzeszy o oświadczeniu swego monarchy pod dniem 18 września podał następującą notę:

„Minister rezydujący Imperatora Wszech Rofsyj z wyraźnego rozkazu swego Pana, ma honor komunikować przyłączonej słowną notę przestaną ministrom zagranicznych dworów znajdującym się w Petersburgu. Jego Imperatorska Mość żąda, ażeby tey osnowa niezwłocznie doszła do wiadomości rozmaitych stanów składających Rzeszę Niemiecką, dla uwiadomienia ich o zamiarach Jego Imperatorskiej Mości i osposobie w jakim uważa wielkie terażniejsze interesy Europy. Imperator Jinc wątpić nie może, aby nieoddano sprawiedliwości czystemu jego pobudkom, które w terażniejszych wojnie dotąd tego kierunku krokami. Jego Imperatorska Mość

podchlebia sobie, iż wspaniałe jego do wspólnej sprawy przychylenie się, wskazuje stanom Rzeszy drogę jaką postępować mają w niniejszych okolicznościach dla uratowania wszędzie porządku towarzyskiego w Ratysbonie 18 (29) Października 1799.

W rok potwierdzenia Cesar: na konklusum Seymu pod dniem 16 wrześ: zapadło względem 500-letnich miesięcy Rzymskich niebawnie się pokaże. Wniosek uczyniony w roku 1794 uzbrojenia mieszkańców Rzeszy w wyroku tym jak mówią, ponowionym będzie. Gdy miasto Frankfurt zupełnie nie używa spokojności; miasto przeciwto Auszburg jest przeznaczone na miejsce płacenia miesięcy Rzymskich. Pomiędzy Państwami które na żądanie Arcy Xcia Karola przodem miesiące te płacić zaczęły znajdują się. Arcybiskup Salzburski i Xzę opat Fuldenski, którzy całą iuz zapłacili sumę, Kolonia, Xzę Tour i Taxis i Auszburg zapłacili iuz także całe prawie na nich przypadające summy.

Z Stuttgardu d. 9. Października.

Gazeta Karlsruska donosi nam że na dniu 24 przednie straż armii generała Lecourbe rozciągały się aż do Unter-Grumbach między Weingarten i Durlach, i aż do Linkenheim o mil 3 od Karlsruhe, tak dalece że wioski w okolicach Filipshurga leżące powiększej części od wojsk Francuskich zajęte były. — Dowiadujemy się z Hailbronn pod dniem 27 że Xzę Lataryński był komendę nad korpusem wojsk Cesarzkich wstrzymującym armię Francuską. Główna jego kwatera była jeszcze na dniu 24 w Kintlingen. Listy z Srafhausen i

Lindau pod dniem 24 mówią, że aż do dnia tego nie ważnego nie zaszło między obustronnemi armiami. Woyska Austriackie zajęły miejsce wokolicach Staffhansen woysk Rosyjskich pod komendą generała korsakowa będących, które połączły się przy Lindau, z korpusem armii Feldmarszałka Xcia Suwarowa. Korpus Xcia Kondusza zajmuje zawsze Petershausen na przeciwko miasta Konstancyi, gdzie Francuzi mają tylko straż od 30 ludzi mają.

Z Moguncyi d. 1. Listopada.

Dyrektoryat uwolnił od stanu obłożenia w jakim ogłoszony był został departament Renu i Mozelli i oraz rozkazał komisarzowi swemu obywatelowi Lakanał udać się do Koblenz dla rozpoznania tej rzeczy. Niektóre gazety Paryskie mylnie doniosły że dyrektoryat uchylił wyrok zwz rzeczonego komisarza oświadczający ustawę względem zakładników stosowną do departamentów tymczasowych lewego brzegu Renu.

Z Manheimu d. 4. Listopada.

Roboty około postawienia mostu na Renie przy naszym mieście już się ukończyły i po nim przestędt wczoraj 16 regiment jazdy idący z Moguncyi. Regiment ten dzisiaj ztąd ruszył i udał się drogą ku Schwetzingen. Niewolnicy i ranioni ciągle tu przybywają. Pomiędzy pierwszymi których przyprowadzono wczoraj znajduje się kilku husarów Weczaia i hufców.

Z Hanau d. 2. Listopada.

Würburskie powstanie, składające

się z 6000 milicyi, 3 batalionów liniowych woysk i 1 szwadronu dragonów, znajdując się w marszu do okolic Fuldy i Odewaldu, dla osadzenia wspólnie z Moguncyjskim powstaniem prowadzących do tego biskupstwa wawozów. Xzc biskup nakazał, żeby sami ekonomowie dowodzili ludem wiejskim. Zamysłają 16,000 ludzi wystawić dla oparcia się Francuzom. Ostatni mają 8000 ludzi w Moguncyi i około Moguncyi zgromadzonych pod generałem Marescot. Generał la Roche, którego Arce Xzc Karol przy Manheimie pobił, został do Düsseldorf przeniesiony.

Z Kopenhagi d. 5. Listopada.

Angielski okręt, który po 9 dniowej podróży z Petersburga przybył onegdaj do portu Holsingoer, przywiózł gdzieś wiary z sobą listy pod d. 10 października, iż stosownie do wydanego Imperatorskiego ukazu pod d. 8 tegoż miesiąca, pozwolono znowu wszystkim Duńskim okrętom do Rosyjskich portów zawiać i tak dawać handel prowadzić. Powracających z tamtąd okrętów oczekują tu z niecierpliwością.

Z Strasburga d. 30. Października.

Dowiadujemy się z Selz, że w nocy d. 27 oddział nieprzyjacielski przytłoczył na statkach do jedney wyspy na lewym brzegu Renu, tam podszedł i pojął w niewolę będącą tam straż, potem przybliżył się aż do brzegu Salsbach, który w Ren wpada przy Selz, dla opanowania dwóch armat znajdujących się na będącej w miejscu tym baterii. Dwóch ludzi z straży w niewolę zajętej uciec chcieli, i jeden przeto ranionym a drugi zabitym został. Generał

Mortier, który tu z zleceniem od jenerała Masseny przystąpił był, wczoraj do Szawycarji odiechał.

Z Lauzanny d. 26. Października.

Jenerał Thureau dowodzący korpusem armii Francuzkiej w Walezyi ma zawsze główną swoją kwaterę w Sierre; zajmuje przeyscia S. Bernarda i Simplon i strzeżonych przeysciow prowadzących do Piemontu. Do tego czasu żadnego nie masz podobieństwa aby woyska te miały tam wkraczać. — Dowiadujemy się z Grenoble, że d. 29 września kommissya woyskowa skazała na śmierć Henryka Rohana Rochefort, który przed kilku miesiącami dostawę się w niewolę za emigranta uznany został; przyjął on śmierć z nadzwyczajną stałością, a los który go potkał w kwiecie młodości wszystkich serca żałością napełnił. Miał lat 21.

Z Paryża d. 27. Października.

„Muszę wam o nieszczęśliwym doświadczeniu (rzekł wczoraj Boulay Paty w radzie 500), które Nant spotkało. Krew republikańska przelata się w tym mieście. D. 15 października wyszła z tamtąd część garnizonu na tajną wyprawę. Rójalisci korzystali z tej okazji, dla wykonania najsміelszego przedsięwzięcia, to jest wydobycia z tamtejszego więzienia jednego ich wodza i skazanego na śmierć wiarołomnego Xdza. Miasto niespodziewało się żadnego ataku, gdyż d. 29 czerwca 1793 oparło się 8000 rójalistom pod Charetem. D. 19 października o godzinie 2 z rana podstąpiła kupa Szuanow pod przewodnictwem Danbille, Taimon i Chatill

za pomocą mgły pod Nant, opanowała bramę Reoską i wpadła do miasta. Jedna kompania najsміelszych szuanow uderzyła się do więzienia i wyprowadziła potrzebnych im więźniów. Krzyk: Niech żyje Król! sprawił tym czasem trwogę: wystrzelono z armat i porwano się do broni. Dwie godziny trwał żywy ogień z ręcznej broni, bito się po ciemku po ulicach z największą zaiadłością. Nakoniec musieli szuame ustąpić odwadze walecznych Nantczyków i z zostawieniem wielu zabitych cofnąć się; dwie godziny przeszło byli ściganymi, lecz nie zabrali ani amunicyi, ani żywności, ani pieniędzy z publicznych kas. — Po przeczytaniu tego doniesienia dekretowała rada 500 chwalebne wspomnienie o gwardyi Nantskiej.

Nant jest teraz w stanie oblężenia ogłoszone. Jeden z dowódców szuanow poległ na placu. Wydobytych z więzienia winowaycow uwięzili z sobą, ulice zarbowali krwią i wiele sandałów zostawili. Prezydent municypalności w Nant Ob. Saget został w udo postrzelony, a cywilny sędzia Salmer, letni już człowiek zabity. Liczba szuanow, którzy do Nant wpadli, wynosiła 1500 ludzi; między którymi znajdowało się wiele iazdy. Niektóre domy zostały od nich zrabowane. Na wołanie forpocztow: Kto idzie? odpowiadali szuanie: Ruchome kolomny. Wiele forpocztow zamordowali. W Nant zabito 10 rójalistow. Szuanie odbierają pieniądze i amunicyę z Anglii. Z Maos uwięzili dawniej 40,000 ładunkow, 200 koni i innych wiele potrzeb. Taktyka ich tak jest urządzona, iż na dany znak 2000 ich się tam zgromadza, gdzie potrzeba wyma-

ga. Ci, którzy nie staną, są śmiercią karani. Arsenat w Nant nie był od rojalistów niszczony. Ludność tego miasta rachują do 70,000 dusz. Tamtejszy miejscowy komendant, bourgeois został także raniony.

O jednym Mameluku, przybyłym z Buonaparte z Egiptu, opowiadają następującą zabawną anekdotę. Gdy na ląd przy Fréjus wysiadł, powiedział: "w którym znajdzie się kraj?," — "We Francyi.," — "Znajdują się także w tym kraju konie, krowy i t. d.?" "Znajdują.," — "I rozbójnicy Arabowie?," — "Nie!," Młody Mameluk nie posiadał się z radości na tę ostatnią odpowiedź; lecz gdy w okolicach Aix zarobowanemi zostali, żalił się, że go zwiedziono, ponieważ i we Francyi znajdują się Arabowie.

Słychać, iż Hiszpański admirał Mazaredo będzie sam połączoną flotą w Brest komenderował. Rozgłoszono już nawet, że Brestńska flota wysłała na morze i na miejscu swego przeznaczenia, które bardzo dla Anglii szkodliwe być może, stanęła, lecz to jeszcze zawczesna wiadomość. Z resztą domyślała się, że połączona flota przeciw Irlandyi lub Anglii jest przeznaczona. — Z Brest nie dostatek nam 8 poczt.

W ciele prawodawczym doniesiono, że siła morska Rzeczypospolitej składa się teraz z 48 liniowych okrętów, 50 fregat, 42 korwet i wiele małych zbrojnych statków. W teraźniejszym roku ma być marynarka przynajmniej do 56 liniowych okrętów, 60 fregat, 46 korwet i 33 małych statków powiększona.

Okazała w Hollandyi przez Rosyjskie

wojska odwagę, roztropność komendujących ich generałów Essen & . bardzo tu chwala. — Mówią, że wojska będą tymczasowo na wyspę Whigt wysłane. — Pomylni w Konstancyi emigranci zostali tymczasowo do Besancon zaprowadzeni.

Z Tulonu popłynął konwoj z żywością dla naszej Włoskiej armii do Nici i Genui, którym 40,000 ludzi przez miesiąc żyć może.

Szrodkowa kancelarya doniosła politycy o kazaniu, które biskup Paryski, Roger, w kościele Pałacy Maryi miał. Mówił on w nim: "Moi kochani Bracia! Nasze miasta i miasteczka są przewrotne i bezbożne; mało jest wiernych, nie masz ani wiary, ani religii. Wszystko zostało zniszczone, otarie i ich stądz; lecz przyjdzie może w krótkie czas, gdzie będzie można powiedzieć: Oddaj Cesarzowi co jest Cesarzowskiego, a Bogu, co jest Boskiego. Tak jest, Lutrze! Pozwalacie się przez... w przepaść wtrącać. Opuszcacie ciernistą i ciasną drogę, która do zbawienia i do Nieba prowadzi, dla chodzenia czarną drogą rozpusty. Nie ja, kochani Bracia, mówię wam, lecz S. Paweł sam do was mówi, &c."

Indzenier Campmas zapowiedział ważne odkrycie, którego cel ma być uratować okręty od rozbicia się. Chce publicznie czynić doświadczenie na Skawanie.

Policya przyłożyła d. 26 pieczęć na dziennik. "Ennemis des Oppresseurs," i na Przyjaciela ustaw. Pierwszy wychodzi znowu pod tytułem: Journal des honnêtes, a drugi pod tytułem: Journal par Poulter.

W tajnych wydziałach rady 500 razono o skarbie. Teraz wyznaczono 4 kommisye, z których jedna ma podać sposoby jak zapobiedz częstemu bankructwu i przywrócić publiczny i prywatny kredyt. Inna ma zdać rapport, jak zapobiedz samowolnemu w pisywaniu na listę emigrantów, i jak mają być ci obywatele nadgrodzieni, których osobisty majątek za dobra narodowe sprzedany został.

Dnia 29. Października.

Jenerał Lecourbe, który teraz armią Reńską kommanderuje, rodził się w okolicach Mont Jura i ma teraz 41 lat. Oyciec jego był officyerem. Przed rewolucją służył już 8 lat w regimencie Aquitaine. Na początku rewolucyi został kommandantem gwardyi narodowej mieyscaswego mianowany. Potym służył w wszystkich Francuzkich armiach, nawet w Wandzie, a naywięcej w przednich strażach. Przy Hondscoote doniósł Lecourbe jenerałowi Jourdan, iż można dwa Hanowerskieszwadrony oderwać. Jourdan zlecił mu wykonanie tego, iakoż oba wspomniane szwadrony zostały wycięte lub poymane. W bitwie pod Flerus wytrzymał Lecourbe przeszło 7 godzin atak 18,000 Austriaków, któremi Braulteu dowodził. Przy cofaniu się na ow czas Francuzkiej armii od Meguncyi był już Lecourbe z swoją brygadą od nieprzyjaciela otoczony, lecz wyrzucił się szczęśliwie.

Szuwanie, czyli nieukontentowani jak się sami nazywają, grożą jeszcze wielu okeolicom, Laval i inne mieysca są w stanie oblężenia ogłoszone.

Na ambasadora do Madrytu, prze-

znaczają Bourgoing, Quinette, Alquier lub jenerała Canclaux.

Wszystkie dzienniki mówią, iż w wartey przez jenerała Brune z Xciem Jorku kapitulacyi znaydują się tajemne artykuły.

W tych dniach odbył admirał Bruix kilka naradzeń z Buonapartem. Ostatni przyjął bardzo gżecznie bywszego Cysalpinskiego dyrektora Sopranzi. Buonaparte odebrał tu Medal, bity na jego pochwale.

Wczoray dekretowała rada 500 z powodu złego stanu naszego skarbu, iż dla potrzeb naszych armiy, na zaległe podatki roku 7 i przeszłego ma być w formie pożyczki 50 mill. prodem wybranych. Na zapłacenie iey będzie przez 10 miesięcy po 5 mill. z kontrybucyy roku 8 odkładanych.

Rada starszych odrzuciła rezolucyą rady 500 względem posiłkowej marynarki. Do Dyrektoryatu posłała też rada poselstwo dla objaśnienia się, dla czego niektóre dzienniki zakazane zostały.

Z Frankfurtu d. 2. Listopada.

Xzę Bawarsko Palatynatu Birkenfeld powraca jak słychać z Petersburga, i w krotce jest w Monachii spodziewany.

Wczoray przebiegł znowu tędy kuryer Hiszpański, który w trzech dniach odprawił z Paryża podróż i spieszno do Wiednia pobiegł.

W Würzburgu odkryto, podług listow z tamtąd, między siedzącymi w tamteyszej cytadeli 600 Francuzkimi ićncami zmowę na wysadzenie magazynu prochowego; lecz szczęśliwym trafem ich projekt został od-

kryty i Francuzów do Würzburgskiej twierdzy Königshofen na granicy przeniesiono.

Oto jest oświadczenie, przez które Xciu Neuwied i Wiedrunkel, za pośrednictwem Króla Jmć Pruskiego neutralność przyznana została.

W główney kwaterze Manheimie d. 28 Vend. (20 Paźdz.) 1799.

Gdy względem kraiu Neuwied i Wiedrunkel zasady przełożenia, żeby go w czasie terażniejszey wojny, uwolnić od dalszych kontrybucy, rekwizycy i innych ciężarów wojny; gdy takowe przełożenia od Ministra Króla Jmć Pruskiego wojennemu i sprawiedliwości ministrom, równie iak rządowemu kommissarzowi w 4 nowych departamentach uczynione zostały; gdy nakoniec dowiedzione jest, że wspomniany kraj przez bawienie tam armii i przechod woyska z po za Renu wyniszczony jest: stanowi przeto tymczasowo kommanderujący armią Renu jenerał, iż kraj Neuwied i Wiedrunkel z przyległościami jego aż do końca terażniejszey wojny od wszelkich ciężarów jest wolny i iako neutralny ma być uważany.

Podpisano Bey.

Wyrok ten został także od terażniejszego kommanderującego jenerała armią Renu, jenerała Lecourbe potwierdzony.

Z Hagi d. 2. Listopada.

Przedwczorem przybył jenerał Brune do Amsterdamu, gdzie największą uroczystością był przyjmowany. Oświecono miasto dawano ucztę &c. a przybyłe tam na garnizon 2000 Francuzkiego woyska, uczyniły jego bytność okazalszą. Po intrze jest tu spodziewany; bagaże i

konie jego już przybyły; w liczbie ostatnich znajduje się 6 koni Angielskich, które mu Xżę Jorku darował. Zapewniając, iż jenerał Brune opuści armię, a jenerał Gouvion będzie nią poty tylko dowodził, poki Anglicy naszej Rzeczypospolitey nie opuszczą, co wkrótce nastąpi, gdyż zaambarkowali już 20,000 ludzi. Rosyianie zaczęli ambarkowanie. Jenerał Brune będzie tu także okazale przyjmowany, i za uczynione naszej Rzeczypospolitey usługi wspaniale nadgrodzony. Nasz jenerał Daendels znajduje się już tu od onegdajsza.

Biegają tu przedugodne artykuły traktatu, który miał być w Paryżu między dworem Pruskim i Francuzką Rzeczpospolitą podpisany, na mocy którego Francuzkie woyska mają zupełnie naszą Rzeczpospolitą opuścić. Czas dopiero okaże czy się takowy traktat aktualnie znajduje.

Dekret pierwszej izby, przydający do 3 mill. wyznaczonych dla marynarki, jeszcze 2 mill. został od drugiej izby odrzucony.

Francuzki minister Florent Guyot został odwołany, a jego sekretarz Desorgues zostaje tu w charakterze ministra.

Mowią, iż Angielska flotta zostanie się aż do pokoiu w Texel, ale żegluga będzie wolna. Z tym wszystkim oczekiwane są armatne szalupy, słoje, katri i 2 fregaty od 36 armat z Hawru i Dunkierki, dla udania się do eskadry admirała Castagnier.

Suderse jest już zupełnie od Angielskich okrętów oswobodzone. Anglicy zabrali na nim 155 naszych okrętów. — Angielski okręt Nafsau od 6 armat utopił się; lecz lud wyratowany został.